

નવજોત શિક્ષક.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७१३५ .

वर्गिक

पुस्तकानुं नाम वचनात् १२५१३

विषय ५८४३:५२

નવજોત્ શિક્ષક.

પાંચમી આવૃત્તિ

અવસ્તા-જરથુશ્ત્રહે દ્યેનાંમ યજ્ઞમધદે.

અર્થ :—અગો જરથોસ્તની દીન તરફ, અમે
માનની નજરથી જોઈએ છીએ.

(ઈ. હા. ૧૬ ક. ૨ જો)

કર્તા—એરવદ બરજોરણ એરચણ બજાં.

તે

ધી જમશેદણ નરાશાનણ પીતીત પારસી

આરકનેજના ધર્મશિક્ષક.

મુખ્ય:—લાલબાગ, પરેલ. ધી જ. ન પીતીત
પારસી ઑરફનેજ કેપ્ટન પ્રિંટીંગ વર્કસમાં
મીં મેહેરજી બેરાંમજી મીક્ષિયવાલાએ
છાપ્યું છે, અને મીં બરજોરજી
કેરચજી બગાંએ પ્રગટ કીધું છે.

આ ચોપડી ઇસવી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા
આકટ પ્રમાણે રેજીસ્ટર કરાવી છે

બનામે યજ્ઞે બક્ષાયંદેહે
બક્ષાયશ્ગારે મેહુર્બાન્.

અર્પમ્ વૌહૂ.

અર્પમ્ વૌહૂ વહિશત્તમ અસ્તી,
ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહમાન્,
દ્યૌ અપ્રાપ્ત વહિશતાધ અર્પમ્.

અર્પમ્ વૌહૂનો સાર.

સઉથી ઉત્તમ દોલત સચ્ચાઈ છે. જે માણસ સાચું બોલે
અને સપ્રાપ્ત સુધગાઈ ભગવે તે ખરું મુખ ભાગવે છે.

યથા અહૂ વધર્યો.

યથા અહૂ વધર્યો અથા
રતુશ અપાત્ર ચીત્ર હયાન્

વડ્ડેઉશ દજદા મનડ્ડે. બ્યઝાથન-
 નાંમ અડ્ડેઉશ મજદાધ,
 જશઝમચા અહુરાધ આ યીમ
 દ્રેગુખ્યો દદત વાસ્તારેમ.
 (યથા અહ વધ્યાનો સાર.)

આપણે સમજાવ્યાએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવ' ગરીબ
 તથા અશક્તોને મદદ કરવી. ડાહ્યાં આદમીઓ સચ્ચા-
 ધથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જ્યાં ખોદાતાલા તેઓને કંચો
 મનશક્તિની ખદેશ કરે છે.

કેમના મજદા.

કેમ ના મજદા
 મવધતે પાયૂમ દદાત;
 હિત મા દ્રેગવાઓ
 દીદરેષતા અએનડ્ડે;
 અન્યેમ થવહમાત
 આશ્વસ્યા મનડ્ડેસ્યા,

યયાઝ્ઞા ષ્યઝ્ઞાથનાઇશ
 અર્ષમ ધ્રઝ્ઞારતા અહુરે,
 તામ મોઘ દાંસ્તવામ
 દઝ્યેનયાઇ ક્રાવઝ્ઞાઝ્ઞા,
 કે વર્ઝ્ઞમ-જા, ઇવા
 પોઇ.સેન્ગાહા યોજ હેન્તી,
 ચીધ્રા મોઘ દામ
 અહુમ-ખિશ રતુમ ચીજ્ઞદી,
 અત હોઇ વોહુ
 સેરઝ્ઞાષો જન્તુ મનહુહા,
 મજદા અહુમાઇ યહુમાઇ
 વષી કહુમાઇ ચીત.

પાત-નો ત્પીખ્યનતત પધરિ, મજદા-
 ઝ્ઞાસ્ત્ય આરુમઇતીશય સ્પેન્તસ્ત્ય; નસે
 દઝ્યેવી ડુક્ષ, નસે દઝ્યેવો ચિથ્રે, નસે
 દઝ્યેવો ક્રકરૂશતે, નસે દઝ્યેવો ક્રહાઇતે,

અપ દુક્ષ્ નસે; અપ દુક્ષ્ દ્વાર, અપદુક્ષ્
 વીનસે, અપાખેદ્રે અપનસ્યેહુ; મામ્હેન
 ચધનીશ ગએથાઓ અસ્તવધતીશ અપહુ.
 નેમસ્યા યા આર્મધતીશ ઇક્ષ્યા. અપેમ
 વોહુ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા ખુરાઓથી તું અમારો ખચાવ કર, ભલ
 મન અને અશોઈની તું અમેને ખસેશ કર. જરથેશતી દીન
 ઉપરનાં અમારાં મજખુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની
 ખુખીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમેને ક્ષતેહમંદ કર.
 દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે અમેને એક કાખેલ
 ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો
 ખચાવ કર અને નમનતાઈનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ.
 સધળા દેવો, દરજ્જે અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી
 દુર થઈ જલ્લે અને તેઓનો નાશ થલ્લે.

નીરંગે કુસ્તી ખસ્તન્.

અહુરંમજદ ખોદાએ, આહુરેમન્

અવાદશાંનું દુર અવાજ-દાશતાર; જઈ
 શીકસ્તેહ બાદ; આહરેમન, દેવાન,
 દુખાંન, જાદુઆન, દરવંદાંન, કીકાન,
 કરકાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન,
 આશમોગાંન દરવંદાંન, દુશમનાં ક્રીઆંન,
 જઈ શીકસ્તેહ બાદ, દુશ પાદશાહાંન
 અવાદશાહાંન બાદ; દુશમનાં સ્તોહ
 બાદ; દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ.
 અહુરમજ્દા બોદાએ, અંજ હુમાં ગુનાહ,
 પતિત પશેમાનઓમ, અંજ હુરવરનીન
 દુશમત દુજૂખત દુજ્જવરૂશન, મેમ પ ગેથી
 મનીહ, ઉંમ ગુરૂત, ઉંમ કંદ, ઉંમ
 જસ્ત, ઉંમ ખૂન, બુદ અસ્તેહ, અંજ
 આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની, ઓએ
 અવાક્ષ પશેમાન, પસે-ગવશની પ

પતિત હોમ. દનઔથ અહુરહે મજ-
દાઔ; તરોઈદીતે અહુરહે મધન્યેઉશ.
હૃથ્યાવરશતાંમ હિત વસ્ના કૃષોત્તમમ;
સ્તઔમિ અષમ. અષમ વૉહુ ૧)
યથા અહુ વધર્યો ૨).

(પેહલી યથા અહુ વધર્યોનો. પ્યઔથનનાંમ
શખ્દ ભણુતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના
હાથે વાળે તથા ખીજી યથા અહુ વધર્યોનો
પ્યોથનનાંમ શખ્દ ભણુતાં ખીજો ગાંઠ ડાબા હાથે
વાળે. અષમ વૉહુ ૧); અષમ વૉહુ પઢતાં
પછવાડેના ખંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને
ખીજો ડાબા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી ખસતીનો સાર.)

ઔ ખોદા તું હરેમંદી શકતીને દુર કરનાર છે. પુરા
માણસો, જુઠાઔ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને
નહી સાંભળનારાઔ, જુલમગાર પાપીઔ અને દુરામનો
ઔઓનો નાશ થશે. ઔ ખોદા તમામ પુરા વિચારો

વચનો અને કામો જે મેં આપ્યે દુનિયામાં વિચાર્યાં હોય
હું બોલ્યો હોઉં અને મેં કીધાં હોય, અગર અંબાણપણે,
મારાથી થયાં હોય, તો તે ખધા ગુનાહથી પસતાવો કરોને
માફ માગુ' છું. રાસ્તીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ
સહથી ચઢતી છે.

જસમે અવડહે મજદ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસ મે અવડહે મજદ. (ત્રણ વાર)
મજદયસનો અહમિ, મજદયસનો જરથુ-
શત્રિશ, ફવરાને આસ્તૂતસ્યા ફવરેત-
સ્યા. આસ્તુયે હુમતેમ મનો, આસ્તુયે
હૂજતેમ વચો, આસ્તુયે હૂર્શતેમ ખ્યઆ-
થનેમ. આસ્તુયે દએનાંમ વડ્ઙિહિમ
માજદયસનીમ, ફરપાયઆર્ષદ્રાંમ, નિધા-
સનઈથીષેમ, ખએતવદથાંમ, અપઆ-

નીમ, યા હાઈતિનાંમયા, બૂબ્યેઈન્તિ-
 નાંમયા, મજિશતાયા, વહિશતાયા,
 સુએશતાયા, યા આહુઈશિ જરથુશત્રિશ.
 અહુરાઈ મજદાઈ વીરના વોહુ ચિનહી.
 અએષા અસ્તી દએનયાઓ માજદયસ્નો
 ઇશ આરતૂઈતિશ, અપેમ વોહુ ૧

(જસ મે અવડહે મજદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના ચયનાર હોરમજદની
 બંદગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશ્તી ધરમને વખાણનાર,
 અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચા
 વચન અને સાચાં કામોને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું.
 માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપન્નથી રેહવાને શીખવનાર,
 પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે
 તેની ઉપર હું કંદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોશ્ત
 છે. સમ્રાજી જોઈતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ
 હું કબુલ કરું છું. મજદયસ્ની દીન સરવથી ચઢતી છે.
 એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહે. આમીન !

નીરંગે ગઝોમીજ .

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શાયેતાંન; આહરે-
મન્ ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; નરસહ
ગજસ્તેહ કારો કેરદાર; સીઓસે અમે-
ષાસ્પંદ દાદાર અહુરમજ્દ પીરોજગર
પાક; અષ્પઝાને અષ્પમ વોહૂ ૧). (ત્રણ વાર.)
(નીરંગે ગઝોમીજનાં સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગતથી નાશ પામો કારણકે તેનાં
કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો
મને ના પાંહચે. દાદાર હોરમજ્દ તથા તેતરીસ થજ્દ
અમશાસ્પંદો પાક અને અશે છે તેઓની અશોધ મને
પાંહચે.

સરોશ બાજ.

ફનઝાથ અહુરહે મજ્દઠાઝો. અષ્પમ
વોહૂ (૧).

પનામે યજ્ઞદાંત અહુરમજ્દદ ખોદાએ
 અવજ્ઞની, ગુરજ ખરહે અવજ્ઞયાદ.
 સરોશ અષો, તગી તન ફરમાન, શેકપૂત
 જીન; જીન અવજ્ઞર, સાલારે દામાન
 અહુરમજ્દદ બેરસાદ. અંજ હુમા ગુનાહ
 પતેત પરોમાન ઓમ; અંજ હર્વસ્તીન
 દુશ્મત દુજ્ઞાજત દુજ્ઞવરેશત, મંમ પ ગેથી
 મનીદ, ઉધમ ગુશ્ત, ઉધમ દંદ, ઉધમ
 જસ્ત, ઉધમ ખૂન બુદ એસ્તેદ, અંજ
 આન ગુનાહ, મનશની ગવશની કુનશની,
 તની રવાંની ગેથી મધન્યુઆંની ઓખે
 અવાક્ષ પરોમાન, પસે ગવસ્તી પ પતિત
 હોમ. યથા અહુ વધર્યો પ) અર્ષમ
 વોહુ ૩).

કવરાને મજ્દદયસ્નો જરથુશત્રિશ;
 વીદએવો, અહુર-તકએવો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે મળવું.)
 હાવનેએ અપઓને અપહે રથવે, યસ્નાધય
 વહમાધય દનઓઆધય કસસ્તયએય;
 સાવડેએ વીસ્થાધય અપઓને અપહે
 રથવે, યસ્નાધય વહમાધય દનઓઆધય
 કસસ્તયએય.

(રપિથિવનના વખતમાં)

રપિથિવનાધ અપઓને અપહે રથવે,
 *ય૦ વ૦ દન૦ ક૦, ક્રાદત્ત-કપ્પવે જન્તુ-
 માધય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
 દન૦ ક૦.*

(ઉજરનના વખતમાં)

ઉજરેધરિનાધ અપઓને અપહે રથવે;
 ય૦ વ૦ દન૦ ક૦;* ક્રાદત્ત વીરાધ દપ્પયુ-
 માધય અપઓને અપહે રથવે; ય૦ વ૦
 દન૦ ક૦*

*યસ્નાધય વહમાધય દનઓઆધય કસસ્તયએય.

(અધવિસરૂઢમના વખતમાં)

અધવિસૂઢમાધ અધબિગયાધ અપઞ્ચાને
અપહે રથવે, ય૦ વ૦ દિન૦ ૬૦; ક્રા. ૧
વીરુપાંમ હુજયાધનેએ કરથુશવોતે+મય
અપઞ્ચાને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દિન૦ ૬૦.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાધ અપઞ્ચાને અપહે રથવે ય૦
વ૦ દિન૦ ૬૦; ઔરજયાધ ન્માન્યાધય
અપઞ્ચાને અપહે રથવે; ય૦ વ૦ દિન૦ ૬૦.
સ્રઞ્ચાપહે અપહે; તજમહે તનુ માંથહે;
દૂરપદ્મઞ્ચાશ આહુમરુયેહે, દિનઞ્ચાથ યરના
ધય વહુમાધય દિનઞ્ચાથાધય કસરતય-
એચ; યથા અહુ વઝ્યો કર્ચાતા ક્રામે

*યરનાધય વહુમાધય દિનઞ્ચાથાધય કસરતયએચ.

મૂને; અથા રતૂશ અપાત ચીત હુચ;
ક્રા અષવ વીધવાઓ મ્રઓતૂ.

સ્રઓપમ અર્ધીમ હુરઓધમ; વેરેથ્રા-
જનેમ ક્રાદત ગએયમ; અષવનમ અષહે
રતૂમ યજમધદે અહુનમ વઝરીમ
તનૂમ પાધૃતિ. (તણુ વાર) યથા અહુ
વઝર્યો ૧)

(કવરાનેનો સાર).

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરતાર છું. અગ્રો
જરથોરાતને પેમંબર તીકે કબુલ રાખું છું. દેવનાં કામોનો
હીકકાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત
આપું છું. અગ્રો સરોશ ઈજદને ખુશાલ કબ્બાને માટે યથા
અહુ વઝર્યોના કલામો બાણું છું. એ કલામો તનનો
બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજદાઃ (તા) ઇજ્જાયા અંધમ

આખી કેમના મજદા બણી જવી.

વાંહૂ ૧. યથા અહૂ વધર્યો ૨). યરનંમચ
 વહમંમચ અઓજસ્ય જવરેચ આક્રી-
 નામી; સ્વઓપહે અબ્યેહે, તખમહે
 તનુ માંથ્રહે; દરુષિ-દ્રવ્યોશ આહૂધર્યેહે.
 અર્ષમ વાંહૂ (૧)

અહમાધ રચેશચ.

અહમાધ રચેશચ પ્રરેનસ્ય; અહમાધ
 તન્વો દ્રવતાત્મ; અહમાધ તન્વો વજ્રદર
 અહમાધ તન્વો વૈરથ્રમ, અહમાધ
 ઇશતીમ પચ્ચોઉરુશ ખાથ્રાંમ, અહમાધ
 આરનાંમ ચિત્ર ક્ષજન્તીમ, અહમાધ-
 દરેધાંમ દરેધો જીતીમ, અહમાધ વાહિશ
 તમ અહુમ અપચ્ચોનાંમ, રચોચહુમ
 વીરુષો ખાથ્રમ. અથ જમ્યાત યથ આક્રો
 નામિ. અર્ષમ વાંહૂ ૧.

(અહુમાધ રચેશચનો સાર.)

ઓ ખોદા ! બંદગી કરનારને આપ આચ્છે દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીરતી, તંદરોસ્તી અને ક્ષતેહમંદો, લાંબી જીંદગી અને ચાલાક કરજાંદ; તથા મીનોડુ દુન્યામાં આપજે તેને સઉથી સરસ બેહશતનુ' ઉતમ સુખ. જે દુઆ હું બ્યાહું છું તે આમીન હોજો.

હજ્જરેમ.

હજ્જરેમ બચેષજનાંમ બચેવરે
બચેષજનાંમ (ત્રણ વાર) અર્થેમ વોહૂ ૧).

(હજ્જરેમનો સાર.)

હજ્જર ઘણી તથા દસ હજ્જર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો
એટલે માફ શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.)

જસ મે અવડ્હે મજ્જદ.

જસ મે અવડ્હે મજ્જદ (ત્રણ વાર)
અમહે હુતાશતહે હુરઆંધહે, પેરેશ્વર-
હે અહુરધાતહે, વનદનત્યાઆસ્ય ઉપર
તાતો, રામનસ્ય ખાસત્રહે, વયએશ
ઉપરો-કધર્યેહે તરવાતો, અન્યાઈશ
દામાંન, અએતત્ તે વયો, યત્ તે
અસતી રેપેન્તો મધન્યઓમ, શ્વાષહે
ખુવાતહે, જરવાનહે અકરનહે જરવાનહે
દરધો-ખધાતહે. અપેમ વૉહુ ૧).

(જસ મે અવડ્હે મજ્જદનો સાર.)

ઓ જોદા તું મારી મદદે આવી અને હીંમત, કૃતેહ
અને ખુશી આપ. રૂપેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાચે
ઇજદ તથા ખુદરતી કાએદાસર કરતા આસ્માન, અને બેકીનાર
જમાનાની તું અને મદદ આપ.

કેરકેહ મોજદ

કેરકેહ મોજદ ગુનાહ ગુજરેશનેરા
કુનમ, અપહી રવાંન દુશારમરા, હમ
કેરકેહ હમા વેહાને, હમત કેયર
જમીન, જમીન પેહના, રૂદ-દરાના,
ખુરશીદ ખાલા, બુનદેહાદ ખેરસાદ,
અષા બેદ દેરજ. અથ જમ્યાત યથ
આક્રોનામિ. અવમ વાહુ ર.

(કેરકેહ મોજદનો સાર).

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે
સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સમ્રાટાં ભલાં માણસો!
જેઓ આપે હકતેકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી
અશોષ મલે તથા તેઓની હાંદગી લાંબી થાય એવી કૃપા હું
માંગુ છું તે આમીન હોત્તે.

(સરોશ બાબનો સાર).

દાદાર અહુરમઝદને ખુશાલ કરું છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોરાતની દીન પ્રમાણે ચાલવાને, દેવનાં કામનો ધીકકાર કરવાનો અને અહુરમઝદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરું છું. સરોશ ઇજદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાળો તથા અહુરમઝદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરું છું. આ ખોદા જ્યારે ખુરાઓ મારા હિપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો ખચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? આ સાહેબ બીજો કોઈ જ નહીં પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભિદી કલામો. તમામ દેવો દરજે અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઈ જશે અને તેઓનો નાશ થશે. અશો સરોશ યજ્ઞની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જતી અકકલનાં ફરજદ હોજે, તથા તેને અશો લોકનું સચિથી ઉતમ ખેહુશત હોજે.

પતેત પશેમાની

યથા અહૂ વધ્યૌ ૧) યથા અહૂ વધ્યૌ
 પન્થ , અંથ હુમા ગુનાહ પતેત પશે-
 માન્ઓમ' અંથ હર્વસ્તીન્ દુશમત
 દુજ્જૂપ્ત દુજ્જવરંશત, મેન્ પ ગેથી મનીદ્,
 પીશે શુમા વેહાન્ , મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાની ગેથી મધન્થુ-
 આંનો, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન્ , પસે
 ગવશની પ પતેત હોમ. યથા અહૂ
 વંધ્યૌ ૫) અર્ષમ વૌહૂ ૩).

કવરાને મજ્જદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ
 વીદ્યેવો અહુર—તક્યેષો, હાવનેએ
 અપઓને અપહૈ રથવે, યસ્નાધ્ય વહુમા
 ધ્ય, દનઓઆધ્ય કસસ્તયએય, સાવડ-
 હેએ વીર્યાધ્ય અપઓને અપહૈ રથવે,

યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય, દ્વનઔથાઘ્ય
 દ્વસસ્તયઔય. (ખીજી જે ગેહ હોય તે પટે)
 સ્વઔપદે અઘ્યેહ, તખ્મદે તનુમાંથહ,
 દરુષિ-દ્વઔશ, આહુદરુયેહ; દ્વનઔથ
 યસ્નાઘ્ય વહ્માઘ્ય દ્વનઔથાઘ્ય
 દ્વસસ્તયઔય. યથા અહુ વધ્યૌઃ ઋઔઃ
 ક્રા મે ઋતે, અથા રતુશ અપાતચિત્ત
 હ્ય ક્રા અપવ વીધ્વાઔ ઋઔઃ
 યથા અહુ વધ્યૌઃ ૧).

(કરદો ૧ લો.) કરાજ સતાયમ, હરવે
 રુપ હુમત હુખત હુરશત, પ મનશને
 ગવશને કુનશને. અવાજ સતાયમ, હર-
 વેરુપ હુશમત હુજૂઝિખત હુજૂવરશત,
 ઔજ મનશને ગવશને કુનશને, અવર-
 ગીરથની કેહોમ, હરવેરુપ હુમત હુખત.

હૃદયશત્રુ, પ મનશન ગવશન કુનશન ,
 કુ કુરકુ કુનમ. બહુલશની દેહોમ ,
 હૃદયેરુપ દશમત દુઃખૂખત દુઃખવરશત.
 યજ્ઞ મનશન ગવશન કુનશન, કુ ગુનાહ
 ન કુનમ. ક્રાજ ઓએ શુભા રાદ્દોમ ,
 કે 'અમૃશાસ્ત્રપદ્મ હેદ્, યજ્ઞશને ઓ
 ન્યાયશને, ક્રાજ પ મનશન, ક્રાજ પ
 ગવશન, ક્રાજ પ કુનશન, ક્રાજ પ.અહો,
 ક્રાજ પ તન , ક્રાજ પ આંનેચ ઈન
 ખેશ જાન, તનઓ જાન નામ રવ ન.
 યુન બર ખાસ્ત ઇમ હરત, પ ખેશીએ
 યજ્ઞદાન દાર હોમ. પ ખેશીએ યજ્ઞ-
 દાન દાશતન અએ બહોદ્, કુ અગર
 તશ અજાં રસદ્, કે ઇન તન રવાનર
 એ આવાયદ દાદન બહેહમ. સતાયમ.
 અપહી પેહુહમ, નગુનમ કેવાંન પ

નકીએ દાદાર અહુરમજ્દ સેપાસદાર-
 હોમ, પ પેત્યાર અનાઇ અંજ ગના-
 મીનો અવર મદ, ઉમેદે રસ્તાખીજરા,
 પદશખોરસંદ હુમદાસ્તાન હોમ. દીને
 અહુરમજ્દ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ
 દારૂન, કદ પોઇરયો લેશાન પ દસ્તુર-
 દારહોમ આં જદેહરા અંજ ગુનાહ પ
 પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરંદા ૨ જો) કેા મરદુમાન ઓ યુન,
 શાયદ યુદન, યાઓ મન ઓ યુન યુદ
 એસ્તેદ, પેશ ઓએ ચેહુર અંદા પસ
 ઓએ ચેહુર પેશ, યદશાંન અંદર જરત
 એસ્તેદ; અંજસે સઘાષો-ચરનાંમ ગુનાહ,
 અંજ આંની તૂમ ગુનાહ, અંદા હુમરાંન
 હુમર મર્ગરજોન, અંદ અંદ ગેઓશ

હરત શાયદ બુદન, પનાંમે ચેશત, હરવે-
 રપ દુશમત દુજૂપત દુજવરશત, મેમ
 પરાએ કસાંનરા, યાઝ્યા કસાંન પરાએ
 મનરા, યાઝ્યા ગુનાહ કારો પ મનરા, કસો
 ગુનાહ ઓ બુન બુદ એસ્તેદ, ઝંજ આન
 ગુનાંહ મનશતી ગવશતી કુનશતી, તની
 ઓ રવાની ગેથો ઓ મીનોઝ્યાંતો,
 ઓખે અવાજશ પશેમાન, પસે ગવશતી
 પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઝંજ
 ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખોપાયે
 ગુનાહ નામ. ચુન હનદરખત, મેદયે
 સાસ્ત, અંદરજરમાન, બોએ-દયોજદ
 કાઝેદયો-જદ, આઝરપૂત-ગુનાહ. અવા

વરેશત્ર ગુનાહ, અરેકુશ ગુનાહ, ખોરેહ
 ગુનાહ, બાજાએ-ગુનાહ, યાતુ ગુનાહ,
 તન્વલગાન ગુનાહ, મ ગૌરજાન ગુનાહ,
 અવસોશ—ગેરાન ગુનાહ, જોહિમર્જ
 ગુનાહ, દશતાન મર્જ ગુનાહ, કુન
 મર્જ ગુનાહ, અવારન-મર્જશની, શાંએથ
 ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ
 હુમોમાલાંન, ગુનાહયો-પુલશ-હોહ. વક્ષે
 વખ્શાંન વક્ષે ગુનાહ, ગુનાહ અંજ
 ગુનાહ, અવરે આખો ગુનાહ, કા મદુમ
 ઓ બુન શાયહ બુદન, ગજસ્તેહ ગના
 મીનો દરવંહ પ પેતોઆરે દામાને અહુર
 મજદ ક્રાજ કરનીહ. અહુરમજદ ખોદાએ,
 ગુનાહ અંદર હીન પેદા બેકરુહ. ગોહાને
 પારુયોહકેશાંન ગુનાહ. હાથતે એસ્તેહ

મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો
 યાંત ગેધ્યાંત મેહેન્ત, પીશે અમૈશા-
 રપંદાન્, પીશે મેહેર સરેશ રશને, પાશે
 વ્યાતશ ખરસમ હોમ, પીશે દીન્ રવાંત
 ખેશ, પીશે રદ્દ દન્તરે દીના. પીશે ઓએ
 ગવેડ મદ એસ્તેદ, અંજ આન્ ગુનાહ
 મનશનો ગવશનો કુનશની, તનીઓ
 રવાંનો ગેધી ઓ મીનોઆંની, ઓએ
 અવાખ્શ પરીમાન્, પસે ગંવશની પ
 પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અંજ
 ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોહ
 બેરાદ, બનઓ કરજદ, શોએ સાલાર,
 ખેશ નજદીક, હમ ગેહાંનીઆન્, હમ
 ખાસ્તગાંન્, હમ સાઅંગાંન્, હમ શેહ-

રૂયાંન, પ ધરુમાનીઆં જસ્ત પ હર
અદાદીઅ. ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ્ધ
એસ્તેહ હોમ. અંજ આન ગુનાહ મનશની
ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની
ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાજશ
પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ, અંજ ગુનાહ.

(કરદો પ મો) હેહર નસા ખુરશની,
હેહર નસા જોએશની, હેહર નસા ઓએ
આવ ઓ આતશ બોરદન. યા આવ
ઓ આતશ હેહર નસા બોરદન, અવસ્તા
પચ મનશની ન ગોષ્ટન, મોએ નાખુન
દંદાંનકરેશ, દસ્તે શવીન, ઓ અવરે
હરુએ પદર હેહરનસા, ચૂન મન અંદર

ગુનેહગાર બુદ્ધ એસ્તેહ હોમ, ઔજ-
આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની,
તની ઔ રવાની ગેથીઔ મીનાઆના,
ઔખે અવાજ્જ પશેમાન, પસે ગવશની
પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઔજ
ગુનાહ.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર અહુરમજ્દ
બુદ્ધ, ઔએમ આવાયસ્ત મનીદન ઔ-
એમ ન મનીદ, ઔએમ આવાયસ્ત
ગુસ્તન ઔએમ ન ગુસ્ત. ઔએમ
આવાયસ્ત કરદન ઔએમ ન કરદ.
ઔજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની
કુનશની, તની ઔ રવાની ગેથી ઔ
મીનાઆની, ઔખે અવાજ્જ પશેમાન,

પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત
હોમ ઐજ ગુનાઈ.

(કરદો ૭ મો) કુડામે આહિરેમન બુદ્ધ,
ઓએમ ન આવાયસ્ત મનીદન ઓએમ
મનીદ, ઓએમ ન આવાયસ્ત ગુકતન
ઓએમ ગુપ્ત, ઓએમ ન આવાયસ્ત
કુદન ઓએમ કરુદ. ઐજ આન ગુનાઈ
મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ
રવાનો ગેથી ઓ મીનોઆનો, ઓએ
અવાજ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત
હોમ, પ પતેત હોમ ઐજ ગુનાઈ.

(કરદો ૮ મો) ઐજ હોમોન હુરઆધન
ગુનાઈ, હુર આધન મરગરજન હુર
આધન ફરુદ માન્દ, હુર આધન માનીદ,

હર આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ ; ઓ-
 એમ અંદર અહુરમજદ મરદુમ, મર-
 દુમ સરદગાંન જરત, ૫ પતેત હોમ.
 અંજ હમોધન હર આધન ગુનાહ,
 હર આધન મરગરજન, હર આધન
 ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
 આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ ; ઓએમ
 અંદર અહુમન ગાઓ ગાર્પંદ, ગાર્પંદ
 સરદગાંન જરત, ૫ પતેત હોમ.
 અંજ હમોધન હર આધન ગુનાહ,
 હર આધન મરગરજન, હર આધન
 ફરદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
 આધન ગુનાહ અંજ ગુનાહ, ઓએમ
 અંદર અરુદીએહુશત આતશ, આતશ
 સરદગાંન જરત, ૫ પતેત હોમ. અંજ

હુમોઇન હુરાઇન ગુનાહ, હુરઆઇન
 મરુગરુજન, હુર આઇન ફરફ માંદ, ;
 હુર આઇન માનીદ, હુર આઇન ગુનાહ
 અંજ ગુનાહ ; ઓએમ અંદર ફાહરેવર
 અયોજશરત, અયોજશરત સરદગાન
 જરત, પ પતેત હોમ.

અંજ હુમોઇન હુર આઇન ગુનાહ, ;
 હુર આઇન મરુગરુજન, હુર આઇન
 ફરફ માંદ, હુર આઇન માનીદ, હુર
 આઇન ગુનાહ અંજ ગુનાહ ; ઓએમ
 અંદર સપંદારમદ જમીન, જમીન
 સરદગાન જરત, પ પતેત હોમ. અંજ
 હુમોઇન હુર આઇન ગુનાહ, હુર આઇન
 મરુગરુજન, હુર આઇન ફરફ માંદ, ;

હર આધન માનીદ, હર આધન ગુનાહ
 ઔજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર ખોરદાદ
 આવ, આવ તોખમગાંન જસ્ત પ પતેત
 હોમ. ઔજ હમોધન હર આધન ગુનાહ,
 હર આધન મરગરજીન, હર આધન
 ફરંદ માંદ, હર આધન માનીદ, હર
 આધન ગુનાહ ઔજ ગુનાહ. ઓએમ
 અંદર અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદગાંન
 જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઔજ હમોધન હર આધન ગુનાહ, હર
 આધન મરગરજીન, હર આધન ફરંદ માં
 દ, હર આધન માનીદ, હર આધન
 ગુનાહ ઔજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર દામે
 અહુરમજદ જસ્ત, યુન સતર માહ ઓ

ખોરશેદ, આતશ સોહર સોજી, સગ
 વએ, ગોસ્પંદ, પંજઆદન, ઓ અવરે
 ગવેહો દેહોશનાં, દંન અહુરમજદ ખેશ,
 યુન અંદગે જમીન ઓ આસ્માન,
 યુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ
 હોમ. અંજ આંન ગુનાહ મનશની
 ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાની
 ગેથી ઓ મીનોઆની, ઓખે અવા-
 જશ પશેમાન, પસે ગવશની ૫ પતેત
 હોમ, ૫ પતેત હોમ અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર-શેકશની, ખએતુદથ
 વસોવશની, દુદએવેહાંન વસોવશની,
 ગાહામખાર કરવરદ્યાંન, હોમ દરન,
 હોશ કરીદ્યજદાંન નેહાદ, ઓ પદીરકૂત
 રપિથેન કરદમ, રોજે વદરદેગાંન

ચુન્ મન્ આવાયસ્ત્ર યશતન્, ઓએમ
ન યશત્. ઐષ્ઞ આંન્ ગુનાહ્ મનશની
ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાની ગેથી
ઓ મીનોઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશે-
મામ્, પસે ગવશની પ પતેત હોમ,
પ પતેત હોમ ઐષ્ઞ ગુનાહ્.

(કરદો ૧૦ મો) અવર મનશની, તર
મનશની, આજૂરી પંદી, ખશમધની,
અર્શધની, વદ્યશમો, સૂર્યશમી, વદ્ન-
ગીરશની. ખોરદક્ત્રગીરશની, નગીરાંધ
પંદી, ખુદ શહી, અસગેહાંની. સપોષ્ઞ-
ગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોધ, કોરૂગ
વાહી, દરોગદાવરો, ઓષ્ઞદાસ્ત્ર પરસ્તી,
કેશાહ દવારશની, ખરૂહેને દવારશની,

અવેમોગ-દવારશની, દરાંયાંન્ જોએશની,
 દરાંયાંન્ ખોરશની, દૂજદી ગદહી, જેહી
 જાદુધ જાદુપરસ્તી. રોસ્પી રોસ્પીખારૂગી,
 ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીન્મોઘ.
 ઓ અવરે હર આઘન્ ગુનાહ, ઓ પ
 ઇન્ પ્રતેતી હોશ મોરદ, આન્ ન હોશ
 મોરદ, આંન્ દાંનેસ્ત, આન્ ન દાંનેસ્ત;
 આંન્ અંગર્દ, આંન્ ન અંગર્દ, સ્ત્ર-
 ઓશાદા વેરેજયા, પીશે રદ્દ દસ્તૂરે દીની-
 આવાયસ્ત ગરજદન્, ઓએમ ન ગરજદ.
 અંજ આંન્ ગુનાહ, મનશની ગવશની
 કુનશની, તની રવાની ગતી ઓ મીના-
 આંની, ઓએ અવાજ્શ પશેમાન્, પસે
 ગવશની પ પતેત્ર હોમ; પ પતેત્ર હોમ
 અંજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન
 પતેતી પદીરકૂત્તહોમ, ઓએમ ન કરદ
 હોમ, ધસાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ ,
 યદસાંન જાદેહરા, હર યક જુદ જુદરા;
 મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ
 રવાની મેતી.ઓ મીનોઆંની, ઓએ
 અવાખ્શ પશેમાન; પસેગવશની પ
 પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર
 એસ્ત-હોમ, ઈન અહુરમજદ, જર-
 થોસ્ત ચાસ્ત, જરથોસ્ત ઓએ ગુશ-
 તાસ્પ. પ પેવંદઆદરખાદ મારાસ્પંદાંન
 મદ. પદશ પસાખ્ત, કરદ બોખત;
 અશહી વેહ રવાંને દુશારમરા, આવા-
 યશની તર વેહશની હોમ. પજીવંદીએ

જાન, આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ
 મનશન, આસ્તુઆંન હોમ હુખત પ
 ગવશન, આસ્તુઆંન હોમ ધીરશત પ
 કુનશન, આસ્તુઆંન હોમ પ ગવેહ
 દીને માજદયસ્નાંન; હુમા કર્ફહા હુમ
 દાસ્તાન હોમ, અજ હુમા ગુનાહીઆ
 જુદદાસ્તાંન હોમ. પનેકી સેપારદાર
 હોમ. અજ અનાઇ ખોરસંદ હોમ.
 પુલ્ પાદફરાહ, ખંદ દરૌશ, તોજશને
 તાવાંન દીન, પાદ ફરાહે સે શખ્
 પંજહ-હુખ્ત સાલ, પદશ ખોરસંદ,
 હુમ દાસ્તાંન હોમ. ઉધમ કર્ફ હોમ
 ઇન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કર્ફરા, ગેરાંન
 ખીમે દાજખૂરા, અશહી વેહ રવાન
 દુશારમરા, પ ઇન મનથને કર્ફ હોમ.

કુકાર કુરકું, મન અંદાનૂ કર્દ, આંચે
નૂ કૂનમ, હુમા એસ્તશને કર્કેરા,
ગુજારશને ગુનાહરા, બોખતે રવાંનરા,
અગર માંદે બહોદ, કુ ગુનાહે મન
તોખત ન બહોદ. પાદ ફરાહે સે શબ્દ
આંનહીયાં પદશ બોરસંદ, હુમ દાસ્તાંન
હોમ.

હુમે કરમાએમ અપેમ વોહુ બેગુદીર-
શની, પતેતી પીશ અંજ બેગુદીરસની.
પસ ગુદરદ મન, મન બદેહરા અંજ
ગુનાહ, પ પતેત બહોદ. સદાશ ગેથો-
ફરીદ કરમાયદ. કરમુદાર બાહુશની
હુમદાસ્તાંનહોમ, અહુરમજદ બેશ
હોમ, અહુરમજદ દહમાને કુનમ,
અશહી સતાએમ.

ઉધમ ગીરકૂત-હોમ, હરવેરપ હુમત
 હૂખત ધૈરશત, પ મનશન ગવશન
 કુનશન; બહેલશની દહોમ, હરવેરપ
 દુશમત દુખૂખત દુખવરશત, અંજ
 મનશન ગવશન કુનશન. ઉધમ ગીરકૂત-
 હોમ, હરવેરપ હુમત હૂખત ધૈરશત,
 પ મનશન ગવશન કુનશન. બહેલશની
 દહોમ, હરવેરપ દુશમત દુખૂખત
 દુખવરશત, અંજ મનશન ગવશન કુન
 શન. ઉધમ ગીરકૂતહોમ, હરવેરપ
 હુમત હૂખત ધૈરશત, પ મનશન ગવ-
 શન કુનશન. બહેલશની દહોમ, હર-
 વેરપ દુશમત દુખૂખત દુખવરશત,
 અંજ મનશન ગવશન કુનશન. ઉધમ
 ગીરકૂત હોમ, હરવેરપ રાહે રાસ્તી ફરા-

૩૧. બેહુલશની દહોમ, હરવેરપ રાહો
 અરાસ્તી અવારન. ગના શીકસ્ત, અહુ-
 રમજદ, બેહુ અવજન સ્તઅમિ અવેમ
 અવેમ વાહુ ૧). કસ્તુયે હુમતોધબ્યસ્યા
 હુપ્તોધબ્યસ્યા. દુરશતોધબ્યસ્યા, માં-
 ધવોધબ્યસ્યા વખેધવોધબ્યસ્યા વરશત્વો
 ધબ્યસ્યા. અધખિગધર્યા દધથે, વીરપા
 હુમતાયા હુપ્તાયા દુરશતાયા, પધતિ-
 રિચ્યા દધથે, વીરપા હુશમતાયા હુજૂ-
 પ્તાયા હુજૂવરશતાયા. ફેરા વે રાહી
 અમ્પાસ્પેન્તા, યસ્નમચ્યા વહુમ્મચ્યા, ફેરા
 મનજહા ફેરા વચંજહા ફેરા બ્યઅાથના,
 ફેરા અજહુયા, ફેરા તન્વસ્વીત ખખ્યાઅા
 ઉશતનંમ. સ્તઅામી અવેમ. અવેમ વાહુ
 ૧). યથા અહુ વધરથા (૨૧); અવેમ

વાહુ (૧૨); યથા અહુ વધરૂથો (૨).
 યસ્મંમય વહમંમય, અઘ્મોઘરૂથ
 જવરૂથ આદ્રીનામિ. સઘ્મોપહે અઘ્યેહે,
 તજમહે તજુ-માંથહે, દરૂપિ-દ્રઘ્મોશ
 આહુધરૂથેહે. અવંમ વાહુ ૧.

અહમાધ રઘેરૂથ,-હજડરૂમ, જસમે
 અવહહે મજદ, કરૂકે મોજદ. અવંમ
 વાહુ (૧).*

* ઉપલી પતેતના ચોકસ કરદાઓમાં એવા
 પ્રકારના ગુનાહનો પશ્ચાતાપ કરવા લખાવેલું
 છે કે જે નાના બેગુનાહ બાળકો કરેજ નહી.
 તેટલા માટે તે કરદાઓ નવજોત થનાર બા-
 ળકો પાસે નહી લખાવતાં ફક્ત ૧, ૪, ૬, ૭
 અને ૧૨ એજ કરદાઓ તેઓને લખાવવા
 જોઈએ.

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા લલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણુ કરું છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરું છું અને સઘળા ખુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારું છું તથા તણ દેઉં છું. મારી પાસે જેખી કાંઈ દોલત અને પુંછ છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અમર જે મારાં રવાનના કાંચદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માખાપ, લાઇ બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને લાત્રીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને હાથ હુઠલનાં સાથે જે મેં કાંઈ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોખા કરીને કુર રહેવાનાં કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમનદની મરણ પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જે મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક હોરેમનની મરણ પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરું છું.

ઓ ખોદા તારી લલી પેદાયશોના કાંઈખી માણસ, પશુ, પંખીવગેરેને મેં કુઃખ, દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં

આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માફી માગું છું. બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઈ, ચોરી, જુલમાત, કોઈની મશ-કરી, અદેખાઈ, સોભ, જુદું અથરામણ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યાવમર ફરવું, બાળ ધરીયા વમર ખાવું ખાવું. એ વગેરે દીનના હોકમોનો જે કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરું છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કમ્મે ગુરાતારપને શિખવી તથા જે દીનને અદરબાદ મારારપદે પાછી સજવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો પાજંદ જીખાનમાં.

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહુ બક્ષાયશ-
ગરે મેહુરખાંન. રજિશતયાઓ, ચિસ્ત-
યાઓ, મજદધાતયાઓ, અપઓન્યાઓ,
દએનયાઓ વફૂહુયાઓ માજદયસનોધશ,
હીન બેહુ, રાસ્ત વદરોસ્ત, કે ખોદાએ
બરબેદક ફીરસ્તાદે ધન હસ્ત, કે જર-
તોસ્ત આવોરદે હસ્ત, હીન હીને જર-
તોસ્ત, હીને અહુરમજદ, હાદે જર-
તોસ્ત સિપતમાન અપઓને અપ્પમ
વોહુ. (૧) (ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ ગુખાનના દીનના કલમાનો સાર.)

લલી મજદયસ્ની દીન કુ જે એકલા હોરમજદની પરસ્તેશ
કન્વા શિખવે છે તેની વખાણ હોજે. એ લલી અને સાચી
દીન ખોદાએ લોકોનાં લલાંને માટે અશો જરથોસ્ત પાસે
મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોશતી છે તેની ઉપર
કું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમસ્કાર ચેરાગનો.

દનઆથ અહુરહે જજદાઓ અર્ધમ
વોહુ ૧ ; ૫ નામે યજ્ઞદાંત અહુરમજદ
ખોદાએ અવજૂની ગોરજે ખોરેહ અવ-
જયાહ આતશ દાદગાહ આદર કરા.
અંજ હમા ગુનાહ પતેત પરીમાન આમ ;

ઐશ્વર્ય હરવસ્તીનુ દુશમત દુશ્મુખત .
 દુશ્વરેશત , મેમ પ ગેતી મનીદ , ઉધમ
 ગુરંત , ઉધમ કંદ , ઉધમ જસ્ત , ઉધમ
 બૂન બુદ્ધ એસ્તેદ . ઐશ્વર્ય આનુ ગુનાદ
 મનશની ગવશની કુનશની , તની ઓ
 રવાંની , ગેથી ઓ મીનોઆની , ઓખે
 અવાક્ષ પશેમાન , પસે ગવશની
 પ પતેલ હોમ . (સર ઝાંકાવતાં બણવું)
 ૬૦ દનઆથ્ર અહુરહે મજદાઆ . નમ-
 સંતે આતર્શ મજદાઆ અહુરહે હુધાઆ
 માજરત યજત . અર્ષમ વાહુ ૧) ૬૧
 (ત્રણ વાર પઢવું) અહમાઈ રએશય ,
 હમ્દ્રેમ , જસમે અવડહે મજદ ,
 કંરે મોજદ . અર્ષમ વાહુ ૧ .

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરજી. હોરમજદના આતશને તુ
નમન કરજી. અને તમામ ગુનાહથી પસ્તાવો કરજી.

દીનનો કલમે અવસ્તા ભાષામાં.

નાહરમી દએવો, કવરાને મજદયરનો
જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-તકએષો,
સ્તઆતા અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ, યશતા
અમૅષનાંમ રપેન્તનાંમ. અહુરાધ મજદાધ
વઝુહવે વાહુમધદે, વીરપા વાહુ ચિનહી,
અષાઉને રએવધતે ખરેનઝુહિધતે. યાજી
ચીચા વહિશતા, યેઝુહ ગાઉશ, યેઝુહ

અર્ધમ યેહુદે રચ્ચાચ્ચા, યેહુદે રચ્ચા-
ચેખીશ, રોધધ્વેન્ ખાથા.

સ્પેન્તાંમ આરૂમધર્તીમ વહુહીમ
વરેને, હામોધ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉશ સ્તુયે,
તાયાઅત્યા હુજહુત્યા, ઉસ મજદ-
યસ્નનાંમ વીસાંમ, જયાનયએચા
વોવાપત્યાં.

ફેરા મનએધળ્યો રચ્ચાહુદે, વસેયાધ-
તીમ વસે-પંધતીમ, યાહશ ઉપધરી આય
જમાં ગચ્ચાખીશ બ્યેન્તી, નેમહુદા અપાધ
ઉજદાતાચ્ચા, પધતી અવત્ સ્તુયે. નોઈત્
અહાત્ આજયાચ્ચાનીમ, નોઈત્ વીવા-
પંમ, ક્તા માજદયસ્નીશ અચ્ચાઈ વીસો,
નોઈત્ અસતો, નોઈત્ ઉશતાનહે
ચિન્માની.

૪૮ દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

વી દ્યેવાઘશ અધાઘશ, અવદ્ધુશ
અનરતાઘશ, અકો-દાખીશ સરંમ મૂયે.
હાતાંમ દ્રવ્યોજિશતાઘશ, હાતાંમ પચ્ચો-
પિશતાઘશ, હાતાંમ અવદ્ધુતમાઘશ.
વી દ્યેવાઘશ વી દ્યેવવતખીશ, વી
યાતુશ વી યાતુમતખીશ, વી કહ્યાચીત
હાતાંમ આતરાઘશ, વી મનેખીશ, વી
વચેખીશ, વી પચ્ચોથનાઘશ; વીચિથ્રાઘશ,
વી જી અના સરંમ મૂયે, યથના દ્રવ્યોજિ
રાંપપયન્તા.

અથા અથા ચોઘત અહુરો મજદાઓ
જરથુશત્રંમ, અધા ક્ષયએતા. વીરપએષૂ
ફેરખએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ,
યાઘશ અપરેસયતંમ મજદાઓસ્થા
જરથુશત્રંમ.

અથા અથા ચોઈત્ર જરથુશ્ત્રો, દ્યૈ-
વાઈશ સરંમ વ્યાઝ્ઝવીતા. વીરપએષૂ
ફરળએષૂ, વીરપએષૂ હંજમનએષૂ.
યાઈશ અપેરસયતંમ મજ્ઞદાઝ્ઝાસ્યા
જરથુશ્ત્રસ્યા. અથા અજંમચીત્ર ચો
મજ્ઞદયસ્તો જરથુશ્ત્રિશ, દ્યૈવાઈશ
સરંમ વીઝુચે, યથા અનાઈશ વ્યાઝ્ઝવીતા
ચે અપવા જરથુશ્ત્રો. યાવરનાઝ્ઝા આપો,
યા વરનાઝ્ઝા ઉર્વરાઝ્ઝા, યા વરના ગાઉશ
હુધાઝ્ઝા, યા વરનો અહુરો મજ્ઞદાઝ્ઝા,
ચે ગાંમ દધા, ચે નરંમ અપવતંમ. યા
વરનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરનો કવા
વીશતાસ્પો, યાવરના કપઝ્ઝાશત્રા જમા-
સ્પા. યાવરનો કરચીત્ર સઝ્ઝાવ્યન્તાંમ,
હુધધ્યા-વંજોરંમ અપઝ્ઝાનાંમ, તાવરે-

૫૭ અવસ્તા ભાષાના દીનના કલ્પમનો સાર.

નાયા તથ્યેષાયા. મમ્મદયસ્નો અહમી
(જવત) આસ્તુષ્ઠિશ. (ગુઓ સફા ૭ મો).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલ્પમનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની ખંદગી કરનાર અને તેનેજ સૂવ
ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મમ્મદયસ્ની છે અને
હું દેવ પરસ્નીને ધીકકારું છું.

દરેક કામમાં સભયતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા
જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી
લેવાની મારી કરજ હું શમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની શતા હું કબુલ રાખતો નથી.
મલીઆઈ અને અસ્વચ્છતાને ધીકકારું છું. અશો જરથોશતને મારા
ગુરૂ તરીકે માણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ,
કરશોસ્ત્ર અને જમાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણુ કરું છું. મજદ્યરની દીન ઉપર હિશતવાર છું. કારણ કે એ મજદ્યરની દીન ખીજ સમ્રાજી દીનો કરતાં શરેષ્ઠ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાજે એ દીન અશો નરયોશત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં કરમાનો પ્રમાણે આલવાની હું સદા કોશિશ કરીશ.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજ્ઞદે બક્ષોયન્દેહ બક્ષા-
યશગરે મેહુરખાન્. અહુરમજ્દદ ખોદાએ,
ધથા આત્ર યજ્ઞમધદે અહુરેમ મજ્દદાંમ,
યે ગાંમ્યા અર્ષમ્યા દાત્ર, અપસ્ત્યા
દાત્ર ઉર્વરાઓસ્ત્યા વડુઉહીશ, રઓ-
આઓસ્ત્યા દાત્ર, ખૂમીમ્યા વીસ્પાયા
વૌહૂ. અર્ષમ વૌહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીચામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર હોર-
મજદનાં હું સુકરાનાં કરું છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતિ-
વગેરે આપણાં ખોરાકને સારું ઉત્પન્ન કરીયું. જે માટે
આમ્મે જગોમ્મે તેનો આભાર માણું છું.

દોઆ તનદરોસ્તી

બ નાંમે યજ્ઞદે બક્ષાયન્દેહ બક્ષા-
યરગરે મેહુરબાંન્. યથા અહૂ વધર્યો ર).

તન્-દરોસ્તી દર-શુવશનો આવાયદ્,
ખોરેહ અંધદ અપહીદાર, યજ્ઞદાંને મીના
યાંન્ યજ્ઞદાંને ગેથ્યાંન્, હુશ્ત અર્મૅષારપ-
ન્દાંન્, મ્યજ્ઞદ રોશન્ હુમૅ બેરસાદ્. ઇન્
દોઆયાંન્ બાદ્, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ્.

હમે અન્દર કસાંન રા, જરથુશ્તી દીન
 શાહબાદ, અએધૂન બાદ, યા-બારી-
 ખોદા ! ખોદાવંદે આલમ રા, હુમા અન
 જુમન રા, (ફલાંનારા) (આ જગોએ જેની
 નેયતે બણે તેનું નામ લેવું) બા ફરજાંદાન
 હજાર સાલ દર બેદાર, શાહ બેદાર,
 તન-દરોસ્ત બેદાર, અએધૂન બેદાર,
 બંર સરે અરજાન્યાંન, સાલહાએ
 ખીસ્તાર, વકરનહાએ ખીશુમાર, બાકી
 એપાયન્દે દાર, સદ્દ હુમરાન હજાર
 આફ્રીન બાદ, સાલ ખોજસ્ત બાદ;
 રાજ ફરોખ બાદ, માહ મુબારક બાદ

ચન્દ્ર સાલ્, ચન્દ્ર રોજ્, ચન્દ્ર માહ્,
 બીસ્તાર સાલ્ અરક્ષનીદાર, યજ્ઞશર્ત
 ઓ ન્યાએશર્ત, ઓ રાદી ઓક્ષેર ખર-
 શર્ત, અશહીદાર અવરે હુમા કારો કર-
 ફેહા, તન-દરોસ્ત ખાહ્, નેકી ખાહ્ ખૂખ
 ખાહ્, અએધૂન ખાહ્, અએધૂનતરજ
 ખાહ્, ૫ યજ્ઞદાંત્ર વ અમંપાસ્પન્દાંત્ર કાંમે
 ખાહ્. ધનવાન, પુત્રવાન, આયુશવાન,
 લક્ષ્મીવાન, વૃદ્ધીવાન, રોજીવાન,
 શુકાંના દાદાર્યેક્ દીન્યેક્, જરથુસ્ત્ર
 ખર હુક્ બેશક્ બેગુમાનહોમ પાદ્દીન
 મંજદયશની જરથુસ્ત્ર સિપતમાન.
 અપઝાને અવંમ વાહ. ૧)

(દોઆ તનદરોસ્તીનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાધની લાંબી છંદગી આપ,
ઓ હબદ અને અમશાસ્પદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને
સચ્ચાઈ મેળવું; માનદયસ્તી દીનની આપ્તાદી અને ચઢતો
કળાહોળો. ઓ ખોદા મારા દોળાના લોકને તથા અમારા
રાજકર્તાને સદા કાયમ, ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ.
અમારા રોજ માહ અને વરસ ખામતાવર થાઓ. લાંબી
મુદત મુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે
ત્યાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વરધી થાઓ. એકજ
ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારું એકીન
મનખુત થાઓ. જે મમાણે બંદમી કરીને દુઆ માંગી છે તે
મમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજના નામ

- ૧ દાદાર અહુરમજ્દ.
- ૨ બેહમન અમપાર્ષપંદ.
- ૩ અરદીબેહસ્ત અમપાર્ષપંદ.
- ૪ શેહેરીવર અમપાર્ષપંદ.
- ૫ અસ્પંદારમદ અમપાર્ષપંદ.
- ૬ ખુરદાદ અમપાર્ષપંદ.
- ૭ અમેરદાદ અમપાર્ષપંદ.
- ૮ દઝ્મે-પ-આદર દાદાર.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ આવાં યજ્ઞદ.
- ૧૧ ખુરશીદ યજ્ઞદ.
- ૧૨ માહ યજ્ઞદ.
- ૧૩ તેસ્તર તીર યજ્ઞદ.
- ૧૪ જોશ યજ્ઞદ.

- ૧૫ દઝે-૫-મેહર દાદાર.
- ૧૬ મેહર યજ્ઞદ.
- ૧૭ સરોશ યજ્ઞદ.
- ૧૮ રશને રાસ્ત યજ્ઞદ.
- ૧૯ ફરોખ ફરવરદીન.
- ૨૦ બેહરાંમ યજ્ઞદ.
- ૨૧ મીનો રાંમ.
- ૨૨ ગવાદ યજ્ઞદ.
- ૨૩ દઝે-૫-દીન દાદાર.
- ૨૪ દીન યજ્ઞદ.
- ૨૫ મીનો અશીશવંધ.
- ૨૬ આશતાદ યજ્ઞદ.
- ૨૭ મીનો આસ્માન.
- ૨૮ જમ્યાદ યજ્ઞદ.
- ૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
- ૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નામ.

- ૧ કુરોખ કુરવરદીન.
- ૨ અરદીબેહસ્ત અમપાર્ષપંદ.
- ૩ ખોરદાદ અમપાર્ષપંદ.
- ૪ તીર યજ્ઞદ.
- ૫ અમરદાદ અમપાર્ષપંદ.
- ૬ શેહરીવર અપપાર્ષપંદ.
- ૭ મેહર યજ્ઞદ.
- ૮ આવાં યજ્ઞદ.
- ૯ આદર યજ્ઞદ.
- ૧૦ દઝમે દાદાર.
- ૧૧ બેહમન અમપાર્ષપંદ.
- ૧૨ અરપંદારમદ અમપાર્ષપંદ.

છ મહાધારના નામ

- ૧ મએદીઓ જરૈમ.
- ૨ મએદીઓ શહેમ.
- ૩ પએતેશહેમ.
- ૪ અયાઞ્રમ.
- ૫ મએદીઆરૈમ.
- ૬ હમસપદમએદએમ.

પાંચ ગાથાનાં નામ

અહુનવત, ઉશતવર, સ્પેન્તોમદ્, વૌહુક્ષથ, વહિશ્તોઈશત.

હમકારાનાં નાંમ

અહુરમજદ, દઝ્યે-પ-આદર, દઝ્યે-પ-મેહર,
દઝ્યે-પ-દીન.

ઘેહેમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીઘેહસ્ત, આદર, સરોશ, ઘેહેરાંમ.

શેહરીવર, ખુર,^૧ મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,^૨ મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્તવશ,^૩ ગોવાદ.

અમરદાદ, રક્ષને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

— — — — —

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા ચખેન્ના શિવસા હારો
અઇખી અધા અઇખી વચે-
નહો વીરપા.

સાર—પાક ખોદા પોતાની સર્વ ઠેકાણે હાજર
રહેલી આખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમેને કાણે પેદા કીધાં ?

જવાબ—પાઠ ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં ખીજું શું શું પેદા કરીધું છે ?

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સૂર્ય, આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.^૧

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા ચાલવી જોઈએ ?

જ૦—અલબત્ત તેના બનાવનાર એકલા ખોદાનીજ.^૨

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કરીધાં ?

જ૦—નેક અને સાચ્યાં કામો કરવા, ખુદરતને
અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને
તેનેથી ચતા ફાયદા મેળવી બીજાઓને
શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે ?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઈ.
કારણ કે ખોદા પોતે પરોપકારી,
દયાળુ, સખી અને સાચ્યો છે.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે ?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કરીધું
છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે
નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને
માટે છે, તેથી આપણે જાણ્યે છીએ
કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો ?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અબજાણપણે થયલા ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને મારી બક્ષે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે ?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન; દોરોને માટે ધાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.^૧

સ૦—ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે “સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે.” સાચ્યાઓ ઉપર

તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઈથી
ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.^૧

સ૦—શા માટે આપણે ખોદાથી ડરીને
ચાલવું નોંધ્યે ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સદગાં નેક
અને બદ કામો જુએ છે અને તે
કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા
દુઃખ આપનાર છે.^૨

સ૦—સાચાં માણસને ખોદાથી બીડવાનું કાંઈ
કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઈજ નહીં. સાચાં માણસે
તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી
નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ, ખોદા—

કે જે સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું
કાંઈ કારણ નથી.

સ૦—આપણુ ઉપર કાંઈ દુઃખ અથવા આક્રમ
આવી પડે ત્યારે શું કરવું ?

જ૦—ખોદાને યાદ કરવો અને તેનીજ
મદદ માંગવી અને જો તે, દુઃખ પોતાની
કોઈ કસુરથી આવી પડ્યું હોય તો
તેવું કામ ફરીને નહીં કરવું.

સ૦—ખોદા પાસે આપણે શું માગવું જોઈએ ?

જ૦—“ઓ ખોદા ! તું મને એવી બક્ષેશ
કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારું
કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે
વાસ્તે શું સારું છે તેનો જાણનાર
તું જ છે. ૧”

સ૦—ખોદાતું અવસ્તા નામ અને અર્થ શું ?

જ૦—અહુરમઝદ એટલે સદાકાળ હસ્તી
ધરાવનાર ધણાં ડહાપણવાળો સાહેબ.

સ૦—ખોદા ક્યાં છે ?

જ૦—ખોદા સઘળી જગ્યાએ અને સર્વે
ઠેકાંણે હાજર છે. તે આપણાં જાહેર
તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.^૧

સ૦—જ્યારે તે સાહેબ સઘળું જુએ છે
અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે
ચાલવું ?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહીં;
કેમકે ખોદા તે જુએ છે અને તે માટે
આપણને શિક્ષા કરશે. ^૨

સ૦—ખોદાને તમો જોઈ શકતા નથી તો કેમ
કહી શકો કે તે છે ?

જૌ—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરે છે.

સૌ—તે નાદર ચીજો તે કય ?

જૌ—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

સૌ—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો ?

જૌ—માણસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાંધણો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે ? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા કુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે ? શું એ

બધું માણસથી થાય છે ? નહી. ત્યારે
જે ચીજો માણસથી નહી બની શકે
તેનો બનાવનાર માણસના કરતાં કોઈ
વધારે ઉછાપણુવાળો હોવો જોઈએ. તે
આપણા ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા
પોતે છે. અને એ ઉપરથી ખોદાની
હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર.

—:O:—

અવસ્તા—અએમ્ મોઘ ઇદા વિસ્તો થે ને
અએવો સાસ્નાઁમ્ ગૂષતાં
જરથુશ્ત્રો સ્પિતામો.

સાર—(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) “ જોણે
એકલાએ મારી શિખામણ સાંભળી
તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો
છે તે રૂપિતમાન જરથોશત્ર છે.”

સવાલ—ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં
નામથી ઓળખીએ છીએ ?

જ૦—ધર્મ શિક્ષક અથવા ધર્મગુરુ.

સ૦—આપણો સૌથી પેહેલો ધર્મગુરુ કોણ ?

જ૦—પેગાંમ્બર અશો જરથોશત્ર.^૧

સ૦—અશો જરથોશત્રને પેગાંમ્બર કેહવાનું
કારણ શું ?

જ૦—કારણકે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી
ખોદાને પીછાંણીયા અને મીનોધ
દુન્યામાંથી ખોદાના હોકમો આએ
દુન્યામાં લઇ આયા. પેગામ્બરનો અર્થ
સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો . જરથોશ્ત કોણનો પેગમ્બર ?

જ૦—ધરાંની મજદયસ્તી પારસીઓનો. આ-
પણે પેગામ્બર અશો જરથોશ્ત
હોવાથી આપણે જરથોશ્તી કહેવાઇએ
છીએ.

સ૦—એવણને પેગામ્બર તરીકે કોણે કબુલ
રાખ્યા ?

જ૦—ક્યાંની વંશના ધરાંની પાદશાહ ગુસ્તા-
સ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦—એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમજ કેવી રીતે પાદશાહ ગુરતારપે પોતાની ખાતરી કીધી ?

જ૦—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્ષત્થી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. ખીકટમાં ખીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઝ-જેજ કરી બતાવ્યા. એવી રીતે ખારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦—અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે ?

જ૦—તેવણુ સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોધ

અને પરેહેજગારી રાખવી, સધળાંઓનું
બલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો જરથોશતનો જન્મ ક્યાં થયો
હતો ?

જ૦—ધરાન દેશમાં આવેલાં રચ્ચે શેહેરમાં
' પઓરૂશરપ ' નાં ઘરમાં. ૧

સ૦—પઓરૂશરપ કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો જરથોશતના પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને જરથોશત
પોઉરૂશરપ કહીને નથી ઓળખતા
પણ જરથોશત દ્વિપતમાન એ નામે
ઓળખીએ છીએ તેની સમજણ શું ?

જ૦—સ્થિતમ એવે નામનો અપો જરથો-
શતના વડવાઓમાં એક નામીયો
પુરુષ થઇ ગયો છે તેનાં નામ સાથે
આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો જરથોશતનાં માતાજીનું નામ
અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું ?

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગદો અને
ધણિયાણીનું નામ હવેવી.

સ૦—અશો જરથોશતને કેટલી દીકરીઓ
હતી ? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. પોઓઉર-
ચીશતી,^૧ ફેની અને શ્રીતી.^૨

સ૦—અશો જરથોશતના દીકરાઓનાં નામ
આપો.

જ૦—ઈસત્વાસ્ત્ર, ઉરવતત્તનર અને
હૃરેચિથ્ર.^૧

સ૦—અશો જરથોશતનાં ખાનદાનનાં નામ
આપો ?

જ૦—માતાજી તરફથી હવોવતું ખાનદાન
તથા પિતાજી તરફથી હ્યેચત-
અરૂપા અથવા સ્થિતમનુ^૨ ખાનદાન
હતું.^૩ જે પાદશાહ ફરેહુનથી ઉતરેલું
હતું.

સ૦—અશો જરથોશતનો દીસો અથવા
મરણ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—દ્યે મહિનો અને ખોરશેદ રોજે ?

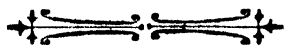
સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે ?

જ૦—ફરવરદીન મહિનો અને ખોરદાદ રોજ
અથવા ખોરદાદસાલનો દિવસ.

૧ અથવા ખુર્શેદ્યેહર. ફરવરદીન ચરત ૩. ૬૮.

૨ ધજશને હા. ૪૬, ૩. ૧૫.

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય કરમાનો.

અવસ્તા—હૃદય અજ્ઞમયિત્ત યો
જરથુશ્ત્રો, કૃત્તેમાં ન્માનનાંમ્ય
વીસાંમ્ય, જન્તુનાંમ્ય હજ્યુ-
નાંમ્ય, અહ્હાઝા હઝન-
યાઝા અનુમતયએય અનુપત-
યએય અન્વર્શતયએય, યા
આહુધરિશ જરથુશત્રિશ.

સારે—હું કે જે જરથોશ્ત હું તે દેશના,
ગામના, મોહલાના અને ઘેરના
આગેવાનોને આએ જરથોશ્તી દીનનાં

ફરમાન હુમત હૂખત અને ધૈરશત
પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા^૧
ઉતેજન આપું છું.^૧

સવાલ—જરથોશતી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો
શું છે?

જવાબ—હુમત, હૂખત અને ધૈરશત. અથવા
નેક મનશાની, નેક ગવશાની, અને
નેક કુનશાની.

સૌ—એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું?

જૌ—સાચો અથવા બલો વિચાર, સાચો અથવા
નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

સૌ—પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે?

જૌ—“તમામ નેક વીચારો, નેક સખુનો અને
નેક કામો બેહેશ્ત તરફ લઇ જાય છે.”

સ૦—હુમત હૂજત ધૈરશતથી ઉત્તરું શું?

જ૦—દુશમત, દુજ્જૂપત, અને દુજ્જવરશત.

સ૦—એ શબ્દના અર્થ શું?

જ૦—જુઠો અથવા ભુંડો વિચાર, જુઠો અથવા.

ખુરો ખોલ અને જુઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિશે અવસ્તા શું કહે છે?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સંપ્રત અને બદ

કામો દોજખ તરફ લઇ જાય છે. ૧

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—આપણા પેગાંમ્મર સાહેબ અરો

જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે

દરેક જણે મન, વચન અને કરણી

શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ

મળે.

સ૦—અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે
આપણે શું કરવું ?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધને છોડવી નહી, ^૧ એકલા હોરમ-
જદ સિવાય બીજા કોઈ દેવ દેવતાઓની
પરસ્તેશ કરવી નહી, ^૨ જૂઠ્ઠા અને દુગારા-
ઓને ફ્રજેત કરવા, ચોર અને સુઠારા-
ઓથી પોતાના ભાઈબંધોનું રક્ષણ
કરવું. ^૩

સ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ
સમ્યાધનેજ વળગી રહેવા માટેના
અશો જરથોસ્તના કલાંમે અર્થ
સહીત કહો.

૧. વંદીદાદ, ૧૯, ક. ૭. ૨. ઇજશને હા ૩૧, ક. ૮.

૩. ઇજશને હા ૧૨, ક. ૧-૩.

૪૦—“ નોઘત હે અપસ્તવાને વંડુહીમ
 દ્યેનાંમ મજદયસ્નીમ , નોઘત
 અસ્તય, નોઘત ઉશતાન્મય ,
 નોઘત અઓધસ્ય, વીઉર્વીસ્થાત.”
 (અશે જરથોશ્ત કહે છે કે) “મારાં
 હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ
 થાય, અથવા મારો જીવ બી નીકળી
 જાય તોપણ હું મજદયસ્ની દીનને
 ધીક્કારીને છોડી દઇશ નહીં.” (એટલે
 “ ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ”
 જતાં મુધી સચ્ચાઇનેજ હું વળગી
 રહીશ.”)

અષોધ.

અવસ્તા—અર્ષેમ વૉહૂ વહિશતેમ અસ્તિ

સાર—અષોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સૌ—અષોધ એટલે શું ?

જૌ—અષોધ એટલે તનની અને મનની સફાઈ.

સૌ—તનની સફાઈ તે શું ?

જૌ—આપણા શરીરને કાંઈખી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવું, રોજ નાહી ધોઈને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઈદાર રાખવો અને રેહવાનું ડેકાણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું.

સ૦—તનની અષોધ રાખવાથી ફાયદો શું ?

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જે તંદરોસ્તી હોય તો વિદ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્ષય મળે.

સ૦—તંદરોસ્તી કેમ મળે ?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાવાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અષોધ એટલે શું ?

જ૦—આપણાં મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહીં થાય તેની સંભાળ લેવી. ખુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહીં દેવા.

સ૦—મનની અષોધથી ક્ષયદો થું ?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય
જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની
બંદગી અને ભાષણધો ઉપર પ્યાર.
જેથી કરીને મીનોધ દુન્યાનાં ઉત્તમ
સુખનો ક્ષયદો મલે.

સ૦—અષોધની દોષત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે
તે સમજાવો ?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણને મળ-
તાં ઘરખાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો
વગેરે ક્ષના થનાર છે. ૧ આપણા ગુજરવા
પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું
નથી, એ દોષત ચોર ચોરી જાય છે,
કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરખાર પડી
જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય

છે. પણ અષોધની દોલત કોઈ લઈ લેતું નથી, તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે, માટે અષોધની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સૌ—મનની અષોધ કેમ મળે ?

જૌ—કેળવણી લીધાથી.

સૌ—તે કેલવણી કઈ જાતની ?

જૌ—ધર્મ તથા નીતિની.

સૌ—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો ?

જૌ—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સમ્રાટનો વધારો થાય અને સમ્રાટ વધે તો

યથા અહુ વધર્યોના પવિત્ર કલામોમાં
જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા ખુશી થાય.

૨૧૦—ખોદા ખુશી થાય તો શું કાયદો ?

૪૦—માણસોને અર્ધમ વૉહૂના પવિત્ર
કલામોમાં જણાવેલું ખરું અને ઉત્તમ
સુખ મળે.

નવજોત ક્રિયા.

અવસ્તા—અધવ્યાઝ્યાહુનમ વા અધ-
વ્યાઝ્યાહુયમ્નો, અધવ્યાઝ્યાહુ-
નમ વા બ્રૂજયમ્નો.^૧

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી 'છોડતાં
ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ—નવજોત એટલે શું ?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરયોશતી દીનમાં દાખલ થઇ એ દિનનાં ક્રિયા ક્રમોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરસની ઉમરનાં બાળકની નવજોત કરવામાં આવે છે ?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંદ્યે, ધર્મનાં મુળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ અવસ્થાનાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

સ૦—સાતજ વરસની ઉમર જેમએ કે વધતી ઓછી ચાલે ?

જ૦—ઓછી નહીં ચાલે. જે બાળક હુશીઆર નહીં હોય તે નવ વરસે અને જે નવ વરસેથી તે ધર્મનાં મુળતત્વો

સમજવાને શક્તી વાન નહી હોય તો
૧૪ વરસની ઉમરે જરૂર નવજોત
કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સૌ—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે ક્યા ક્યા
અવસ્તાના કલામો ભણી જાણવા
જોઈએ ?

જૌ—અર્પેમ, યથા, કેમના મજદા
અહુરમદ ખોદાય, જસમે
અવંડુદે મજદ, સરૌશ બાજ,
પતેત્ર અને દીનનો કલમો.

સૌ—બાળકની નવજોત કરે છે તે દિવસે
તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે
છે ?

જૃ૦—તે બાળકનાં તનને ઇજેલા ગઝોમીજ અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કેવી રીતે ?

જૃ૦—સૌથી પેહલાં એક અથોરનાન તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી ઇજેલો (પત્રીત્ર કીધેલો) ગઝોમીજ ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે ?

જૃ૦—ઈન ખુરમ, ઈન પાકીએ તન,
ચોજદાથે રવાનરા.

સ૦—એની મતલબ શું ?

જ૦—આએ (ગઓમીજ) મારાં તનની
પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે
હું પીઉં છું.

સ૦—એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં
આવે છે ?

જ૦—તે બ્રાહ્મણનાં તનને પવિત્ર ગઓમીજ
અને પાણીથી પાક કરીં સુદરેહ
કુસ્તી સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી
પાછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંબુમન
બેહું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંબુમનની નજદીક તે બ્રાહ્મણ
ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય કર્મોનો
હુમત, હૂખત અને હૂશીત પ્રમાણે
ચાલવાની તથા દુશમત દુબુખત અને

દુષ્કવરશતને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ તે બાળકને ઉભાં રાખી દીનનો કલમો ભણાવે છે, પછી એક યથા અહૂવધરયો ભણતાં તેને સુદરેહ પેહરાવે છે જે વખતે સત્રળું અંજીમન પણ યથા અહૂવધરયોના કલમો ભણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મગુરુ કુસ્તી હાથમાં લઈ અહુરમજ્દ યશતની ખશતુમન પઢે છે. ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલમો તે બાળકને ભણાવી કુસ્તી કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે ?

જ૦—વડા ધર્મ ગુરૂ હોશખામ તથા તંદરો-
સ્તીના કલાંમો બણીને તે બાળકને
આશીરવાદ દે છે.

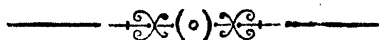
સ૦—નવજોત થનાર બાળક શું એકરાર
કરીને જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ
થાય છે ?

જ૦—‘હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર
અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર
સમજું છું. મારો ધર્મ મજદયસ્ની
છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીકકારું છું.
અશે જરથોસ્તને મારા પેગામ્બર
તરીકે કબુલ રાખું છું, તથા તેવણને
પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.
મજદયસ્ની દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં

બલાંને કાળે અશે જરથોશત પાસે
 મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં કરમાનો
 પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ
 કરતો રહીશ.”^૧

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા કુસ્તી કમ્મરે
 બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે ?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકોમાં કહેલું
 છે કે “જે કોઈ પોતાના શરીર
 ઉપર સુદરેહ પેહરે અને કુસ્તી

ખાંધે તથા ગાથા ભણે તેજ ખસે
મજદયસ્ની છે, અગર નહીં તો તેને
મજદયસ્ની નહીં કેહવો.”^૧

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું ?

જ૦—સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે
જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની
રીતભાત સારી અને સાચી હોવી
જોઈએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં
આવે છે ?

જ૦—નવ કટકાનો, બે પરદા એક આગલો
અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે ખાંચે
અને બેઉ સાંધા આગળની બન્ને તીરી.

સં૦—એ નવ કટકા શું શિખામણુ આપે છે ?

જ૦—જેમ જે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથે જોડાયેલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સખળાઓએ નખળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી^૧.

સ૦—ગીરેખાન શું જણાવે છે ?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાખનાં કામે કરવાં અને જરથોશતી દીન ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહેવું. ગીરેખાનનો અર્થ હમાનવાળો કરી થાય છે.

સ૦—એ બાંએ શું ધડો આપે છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ પેહરનારાંએને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ બલી મજ-દ્યસ્તી દીનના દરેક માણસે કાંધખી ધંધા, હુનર અથવા ઉધ્યોગમાં રોકા-વાની જરૂર છે.^૧

સ૦—એઉ બાખુની તીરીએ (જે ત્રીકાણુ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે ?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાંકે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં વગેરે) ને દુઃખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.^૨

૧. સરનામે રાઝે યજ્ઞદાંની સફા ૧૨—૧૫

ઉપલીજ આપડી સફા ૨૩.

૯૬ સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સૌ—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે ?

જૌ—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સૌ—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું ?

જૌ—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઈદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઈદાર હોવાથી જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન બાળવી શકાય છે.

સૌ—એ વિશે જરથોશતી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જૌ—રૂપએત દ્યેનયાઓ માજદયરૂનો-
ધશ ઉપમનમ .^૧

સૌ—એની મતલબ કહી સંબળાવો.

જ૦—સોજાઇ અને સફાઇ એ મજદુરની
ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પેહરેલો હોય તેની ફરજ
શું છે ?

જ૦—જેમ સુદરેહ ધોતો અને સફાઇદાર
રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે
હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ
સોજીવું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦—જરથોશતી ધર્મ ઉપર મક્કમ રહેવાની
ધધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી
કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે

છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેવું.

સ૦—કમર ઉપર કુસ્તીના આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે ?

જ૦—આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે “ સાચા વિચાર સાચા વચન અને સાચાં કામ ઉપર હું હંમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ.”

સ૦—કુસ્તી કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે ?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે ?

જ૦—ધ્વજશનેના ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઈજશને કોણ બણે ?

જ૦—દરેમેહર અથવા અગીઆરીમાં ચોખ્ખ-
દાથ્રેગર મોખેદો.

સ૦—કુસ્તી શાની બને ?

જ૦—ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની. ઘેટું અથવા
મેંદું જેમ ગરીબ, નમનતાઈવાળું
અને નિર્દોષ^૧ છે તેમ કુસ્તી બાંધનાર
પણ નમાના, તાખેદાર અને નિર્દોષ
રહેવું જોઈએ.

સ૦—ઉનની કુસ્તી કેવી રીતે બને છે ?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા
દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે.

૧૦૦ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

જ૦—અથોરનાન્ રોળાની બાધડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોખેદ નીરંગ બણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરી-ઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ હાવન અને રપિથવન છે તેની અને લરી વરસના છ ગાહુખ્યારની.

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ બાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઈએ ?

જ૦—પેહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે મજદયસ્નો અહીં એટલે હું એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે જરથુશ્ત્રીશ એટલે જરથોશ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ. રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે વીદ્યએવો એટલે દેવ પરસ્તીના કામને ધીક્કારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે અહુર તકએવો એટલે ખુદાની ખુશીના કામો કરવા કબુલ થાઉં છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા ?

જ૦—એ યથા અહુ વધર્યો ભણતાં અગળા એ અ અર્ષમ વૉહુ ૧) ભણતાં પાછલા બને ગાંઠ વાળવા.

૧૦૨ સુદરેહ કુસ્તીની ખુખી.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કંઈ તરફ મોઢું કરવું ?

જ૦—દિવસે સુરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કંઈ કંઈ વખતે કરવી જોઈએ ?

જ૦—સહવારે ખીછાંનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઈ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, ખંદગી કરવાની આગમજ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—કુસ્તી કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પેહલાં દિનઆથ્ર અહુરહે મજદાઓ અર્ષમ વૉહુ ૧) બણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોઢું અને પગ) ને ત્રણ મરતખે પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું
કહીએ છીએ ?

જ૦—પાદીઆખ.

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું ?

જ૦—તે ધોએલા ભાગેને સોજાં કપડાંએ
તુછી એક ચીતે ઉમા રહી આખી
કેમના મજદા ભણી જવી. પછી
કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી અહુરમજદ
ખોદાય ભણવી.

સ૦—અહુરમજદ ખોદાય ભણતાં શું ક્રિયા
કરવી ?

જ૦—કુસ્તી ખેડ હાથમાં પકડી આહિરેમજ
અવાદશાન ભણતાં જમને હાથે
પખોરવી, મનશની, ગવશની કુનશ-

ની બણતાં ઉચકવી, અને હુધથ્યા
 પૂરશતાંમ બણતાં કમમરે વીતાળવી,
 ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે
 ગાંઠ વાળી જસમે અવડ્ડે મજ્જદ
 મજ્જદયરનો અહુમી આખી બણી
 જવી.

૨૧૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ
 શું છે ?

૨૧૦—પોતાની આખી બુંદગી સુધી સુદરેહ
 કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું
 નહી, ઉઘાડા પગ અથવા ખોરું માથું
 રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું
 ખાવું નહી, ખોદાની બુંદગી કરવી,
 આપેછ રાખવી, નમ્ર થવું, સારાં કામો
 કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશત્ અને દોજખ

અવસ્તા—વીરપ હુમત વીરપ હૂખત
વીરપ હરશત વહિશતમ અહુહુ-
ધમ અશએત, વીરપ દુશમત
વીરપ દુજૂખત વીરપ દુજૂવરશત,
અચિશતમ અ'હુધમ અશએત.

સાર—સધળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો
અને નેક કામો બેહેશત તરફ લઇ
જાય છે અને સધળા ખુરા વિચારો,
ગુહા સખુનો અને ખરાબ કામો
દોજખ તરફ લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશત એટલે શું ?

૧૦૬ બેહેસ્ત અને દોજખ.

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં
કામેનો મરણ પછી મળેનો બદલો
તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ
કામેને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ
પછી મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું ?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને
નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી
બેહેસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે. ૧

સ૦—દોજખથી છુટવાનો કિપાય શું ?

જ૦—સવાખનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને
પાક રાખવી. દુકમાં દુશ્મત દુનુપ્ત
અને દુખવરત ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાળ તે શું ?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉધ્યોગ, ખોદાની ખંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે.

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુદાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઇ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહીં ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે મારી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા બાષાના ફસ્તુયે હુમતોમખ્ય-સ્થાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ બાષામાં

૧૦૮ બેહેશ્ત અને દોજખ.

દસ્તુર આદર્યાદ મારાપદે જોડેલી
પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત
ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અબલુપણે એક વાર ગુનાહ થયેલો
ખોદા માફ કરે પણ „જાણીજોઈને
અનેકવાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ
કરતો નથી.

સ૦—ગુનેહગાર માણસની મરણ પછી જગ્યા
ક્યાં ?

જ૦—અંધારું દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું ?

જ૦—અચિસ્ત અહુ એટલે સૌથી ખરાબ
જાંદગી. બીજો બોલ દૂજો દેમાન

આવે છે અને એનો અર્થ ખરાખર
રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહસ્તનો અવસ્થા બોલ શું ?

જ૦—વહિશત અહુ એટલે સૌથી સરસ
જાંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય
છે ?

જ૦—આ એ શરીર ખાકનું બનેલું અને તે
મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મળી
જાય છે.

સ૦—ત્યારે પેત્રી દુન્યામાં બેહિશતનું સુખ
અથવા દોજખનું દુઃખ કાણ ભોગવે ?

જ૦—આપણું રવાન અથવા આત્મા.

૧૧૦ બેહેસ્ત અને દોખખ.

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે
આપણાં શરીરમાં બીજી કહી શકિત છે ?

જ૦—ફરોહર અથવા ક્રુવરી.

સ૦—રવાન અને ફરોહર સિવાય બીજી કોઈ
શકિત માણસનાં શરીરમાં છે ?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ ઇજ્જનેમાં
બણાવેલાં અહુ, દઝ્યેન અને બઝ્યોધ છે. ૧

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું ?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ;
માહ, માહ અને જશન.

અવસ્તા—વીર્યેભ્ય અષવર્ત્તમ મધન્ય-
આમ યજ્ઞર્તમ યજ્ઞમંથરે.

સાર—સવળા પવિત્ર મીનો ઇજ્ઞદોને હોમો
વખાણીએ છીએ. *

સવાલ—યજ્ઞદ અને અમેષાસ્પંદ એટલે
શું ?

જવાબ—વખાણુ તથા આરાધના કરવા લાયક,
અમર્ગ વિદ્ધ કરનારી ખોદાઇ શક્તિ.

૧૧૨ યજ્ઞદ, અમેષારૂપદ, જશન.

સૌ—અમેષારૂપદો અને યજ્ઞદો તે કોણ
અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા
કીધા ?

જૌ—અમેષારૂપદો અને યજ્ઞદો ગેખી
રીતે વૃદ્ધિ કરનારા ફરેશ્તા છે. તેઓને
આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે
ખોદાએ પેદા કીધા છે.

સૌ—યજ્ઞદ અને અમેષારૂપદોની સંખ્યા
કેટલી છે ?

જૌ—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં
ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ
માહ ગણીએ છીએ.*

* રોજ અને માહનાં નામો વિષે જુઓ સર્ગ ૫૬, ૫૭, ૫૮.

સ૦--મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ
ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા
તેમનાં નામ આપો.

જ૦--હોમ, દહમ અને બરજો યજ્ઞદ.

સ૦--ફવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦--અહુરમજ્દદ રોજે નવું વરસ, અર-
દીબેહસ્ત રોજે રપિથવીનનું જશન,
ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ સાલ અને
ફવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું
જશન.

સ૦--અરદીબેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર
આવે ?

જ૦--અરદીબેહસ્ત અમશાસ્પંદનું જશન.
ખોરશેદ રોજથી તે દ્યે-પ-મેહેર રોજ

૧૧૪ ૫જદ, અમેષારપંદ, જશન.

સુધી મએદીઓજરેમ એટલે પુર
લીલોતરીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહેવાર આવે ?

જ૦—ખોરદાદ રોજે ખોરદાદ અમષારપંદનું
જશન.

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—તીર રોજે તોરીઆનનું જશન.
તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પમેહેર
રોજ સુધી મએદીઓશહેમ એટલે
પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્યાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહેવાર ?

જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ અમષારપંદ-
નું જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન ?

જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર અમષાસ્પંદનું
જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન
રોજ સુધી પચ્ચેતેશહેમ એટલે
અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના
ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—મેહર મહિનામાં શું તેહવાર આવે છે ?

જ૦—રોજ ૧૬ મે મેહરંગાનનું જશન
તથા અયાશ્રમ એટલે ગરમીનો છોડા
લાવનારા વખતના ગાહમ્બારના જશનો
રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે. ?

જ૦—રોજ ૧૦ મે! આવાં યજ્ઞદનું જશન;
એ મહિનાની શરૂઆતથી, તે અસ્પંદાર

૧૧૬ યજ્ઞ, અમેષાસ્પંદ, જશન.

મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહિના
બપોરે ૧૨-૩ રપિથીનને બદલે હાવન
ગેહજ બણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો ?

જ૦—રોજ ૯ આદર રોજે આતશનું જશન,
૧૫ રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો
ફરોહરનું જશન.

સ૦—દયે મહિનામાં શું તેહવાર આવે ?

જ૦—અહુરમજ્દ, દયેપ આદર, દયેપ મેહર
અને દયેપદીન એ દિવસોએ દાદાર
અહુરમજ્દનાં જશનો તથા ખોરશેદ
રોજે પેગાંમ્બર સાહેબ અશો. જર-
થોશતનો દીસો, અને મેહર રોજયા
તે બેહરામ રોજ સુધી મયેદીઆરંમ

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન. ૧૧૭

એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહમ્મા-
રના જશનો.

સૌ—એહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે ?

જૌ—રોજ ૨ જો એહમન અમષાસ્પંદનું
જશન.

સૌ—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં
નામ દો ?

જૌ—રોજ ૫ મો હુફ્ત અમષાસ્પંદનું
જશન, તથા રોજ ૬ થો અવરુદાદ
સાલ ગાહનું જશન.

સૌ—એ મહિનામાં રોજ ૫ મે ખીનું શું
કરવામાં આવે છે ?

જૌ—પહરેજગાર મોખેદો કાગળ ઉપર પેહંલવી
જુબાનમાં ખરફરતરોને દુર કરવાની
નીરંગ લખે છે તથા રેતી પરહેજે છે.

૧૧૮ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને
શું કરે છે ?

જ૦—ધર્મિક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે
અથવા થાંખલે ચોંટાડે છે અને રેતી
ધરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધામ
વગેરે ખરદ્દસ્તરો દુર રહે છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો
પડે છે ?

જ૦—આસ્તાદ રોજથી તે વહીશતોઘશબ્દ
ગાથાના ! દિવસો સુધી મુક્તાદના
૧૦ દિવસો.

સ૦—મુક્તાદ એટલે શું ?

જ૦—મુક્તી પામેલા આત્માઓની આરાધના

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન. ૧૧૯

કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો
ફરવરદેગાનના દિવસો તરીકેથી
ઓળખાય છે. ૧

સ૦—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના
દિવસો કયા ?

જ૦—આશીતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરામ અને
હુમસ્પથમએદએમ એટલે દિવસ
અને રાત સરખા થવાના વખતના
ગાહમ્પારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ
બન્યો હતો ?

જ૦—અશો જરથોશતે પાદશાહ ગોશતા-
સ્પની દરબારમાં ધણાએક મોજેજા

૧૨૦ યજ્ઞદ, અમેષારપંદ, જશન.

કરી ખતાવ્યા હતા. જેથી એ રાજને
।દને બેહુ મિનો મારેરપંદ કરી
કહે છે.

સ૦—વહિશતોષશત ગાથનો દિવસ ક્યાં
નામથી ઓળખાએ છે ?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો
હોવાથી આખાં વરસમાં જેખી કાંઈ
ગુનાહનાં કામો થયાં હોય તે માટે
પશ્ચાતાપ કરી ખોદા હજુર મારી
માંગવાનો છે, તેથી એને પતેતીના
દિવસ કહે છે.

સ૦—હમકારા એટલે શું ? અને તે કેટલા
છે ?

૧૪૬, અમેષાર્પદ, જશન. ૧૨૧

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા-
સાત છે.*

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો ?

જ૦—અહુરમજ્દ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત,
શેહરીવર, અરપંદાર, ખોરદાદ અને
અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે ?

જ૦—અમેષાર્પદ. એમની સંખ્યા ૭ છે
તેથી આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં હરેન્
અમષાર્પદ એવા નામથી એઓને
ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલીવાર ગાહમ્મારનાં જશનો
પડે છે ?

૧૨૨ ચજ્ઞ, અમેષાર્પદ, જશન.

જ૦—વરસમાં છ વાર ગાહ્યાભ્યારનાં જશનો
પડે છે.*

સ૦—ગાહ્યાભ્યાર એટલે શું ?

જ૦—પાક ખોદાતાલાની ઉત્તમ કરામતોની
યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે
'સધળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો
વખત.

સ૦—ગાહ્યાભ્યાર કરવાની મતલબ શું ?

જ૦—બાપબંધી અને એકસંપીનો વધારો
કરવાની.

સ૦—અસલી ધરાનીઓ કેવી રીતે ગાહ્યા-
ભ્યાર કરતા હતા?

૫૪૬, અમેષારપંદ, જશન ૧૨૩

જ૦--એ દિવસોએ ધરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે બેલાધને ખોદાની સ્તુતી કરતા, તથા ધજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફરે ખેશી ચાશણી કરતાં. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહીં.

સ૦--શું ગાહુખ્યાર કરવાની આપણી ફરજ છે ?

જ૦--હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી, * વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે

૧૨૪ યજ્ઞદ, અમેષાસ્પંદ, જશન,

તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો
જરૂર આભાર માનવો જોઈએ.

સ૦—ગાહમખારના વખત ઉપર ખોદાએ
શું શું પેદાયશ પેદા કીધી ?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાણું,
ગોસ્પંદ અને માણસો. *

સ૦—પાંચ ગાથાના નામો આપો ?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ,
વૌહુક્ષથ્ર અને વહિરતોધરત.

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી
ગેહ ?

જ૦—ગાહ અથવા ગેહ એટલે વખત.
દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

* આદરીને ગાહમખાર પ્રમાણે.

યજ્ઞદ, અમેષાસ્પદ, જશન. ૧૨૫

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથવન, ઉજ્જરન, અધ-
વિસૃષ્ટમ અને ઉશહીન.

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી ?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે
બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથવનનો વખત ક્યાં સુધી ?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ
વાગા સુધી.

સ૦—ઉજ્જરન ગેહ ક્યારે થાય ?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે
સાંજનો અંધાર થાય ત્યાં સુધી.

૧૨૬ ૫૪૬, અમેષારપંદ, જશન.

સ૦—અંધારૂં થયા પછી કહ ગેહ શર
થાય અને ક્યાં સુધી ?

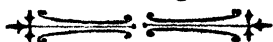
જ૦—અર્ધવિસ્ફૂર્ણમ. રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશાહેન ગેહ ક્યારે બણાય ?

જ૦—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય
ત્યાં સુધી.

નવજોત ક્રિયાની દુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

બાઈ....., આજ રોજે અત્રે ભેગા મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થાના અંજુમન સનમુખ તમેને જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમે આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઈને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમે અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોશ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમે જરથોશ્તી

૧૨૮ નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

થયા છે અને હવેથી એ દિનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આએ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે “હું મજદ્યસ્તી (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોશ્તને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરું છું. દેવનાં કામોનો ધીકકાર કરું છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાંચા વિચાર, સાચ્યાં વચન અને સાચાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠા વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીકકારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતાં શ્રેષ્ઠ છે એ દીન કજીઆ કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદાર અહુરમજ્દ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ સદા હું કરતો રહીશ અને ખીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોશત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ.” ઉપર, મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમેને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીખી આજથી તમારી જાંઘગીના છેડા સુધી તમારાં શરીર પર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા બરિલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમે જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો

૧૩૦ નવખેત કિયાની ટુંક સમજણ.

જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી ફરજ હમેશાં સાચ્યે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોશતી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ઇલાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમે એવું બતાવો છો કે તમે તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કરતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતો તે જરથોશતી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુપ્ત અને ફેરશત પ્રમાણે ચાલવાની તમેને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતો ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્યા વિચાર, સાચ્યા વચન અને સાચ્યાં કામો કરવાની યાદ તમે તાજ કરતા રહેજો. કારણ કે હુમત, હુપ્ત અને

ફરશત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા જેઉ જોહાંનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમે જે ખુલ્લું જરથોશતી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ધણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સામ્યુ' ખેલવા, નમનતાઈ કરવા, પોતાના જાત ભાઈઓને મદદ કરવા, માખાપ અને ઉરતાદને માન આપવા અને ખુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમે સદા કેશેશ કરજો. જેથી તમે, ખીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આખરમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાણિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમેને આમીન થજો. “અથ જમ્યાત્ યથ આદીન.મી.”

ખોદાને અરજ.

ઓ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
ઓ પુર શક્તિવાન અને પુરતું દેનાર;
ઓ રક્ષક માણસો ને કુલ જનનાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર.
હાથો ખેડ જોડી નમાવીએય સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.
ભુલ ચૂક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ
ભાઈમંધ અમે આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી,
વિચારો વચનો અને કામો નેક,
બલાં મન સાથે પવિત્રાઈ છેક.
નિષ્ઠા, નજર ને ધ્યાનત સૌ પાક,

પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.
 ખંત, ઉધ્યોગ, મહેનત ને બાબુબજ,
 આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.
 જરથોશ્વતી હોરમજદી દીનતું ધમાન,
 જાળવ્યે અમે તે જર જીવ સમાન.
 માંબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
 હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
 તાબેદારી ને ધમાનદારી,
 થી કરીએ વતનરાજ વફાદારી.
 મેળે જેથી આખર, ઇજત, જશ, માન,
 દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમજદ તું, જેહાંનના કિરતાર,
 સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર

સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
 કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગનાથ.
 બક્ષ અમને ખુદી ને, એલમનો ભંડાર,
 જેથી હાંસલ કાયદા, કરીએ અમે અપાર.
 હુમત, હૂજત, ઈરરત જે, જરથોશતી ફરમાન,
 સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇજત ને માન.
 ફરમાન ગુર માખાપનું, અજ્ઞવીએ ધરી ટેક,
 નાત એવી તું આપજો, અએ અહુર નેક.

